

Sygn. akt IX U 1103/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016r. w Rybniku

sprawy z odwołania (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Sp. z o. o.

przy udziale zainteresowanego H. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

na skutek odwołania (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) Sp. z o. o.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 sierpnia 2015r. Znak (...) - (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1103/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.08.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w oparciu o art.83 ust.1, art.36, art. 38 ust.2, art.46 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, art.13 ust.1a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego stwierdził, że zainteresowany H. K. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 04.10.2006r. do 31.03.2014r i od 07.04.2014r. do 31.01.2015r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zainteresowany w spornych okresach jako pracownik (...) Sp. z o.o. świadczył pracę na terenie Republiki Czeskiej i tam był objęty ubezpieczeniami społecznymi, jednakże równocześnie

wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę w Polsce oraz zamieszkiwał w Polsce, zatem podlega ustawodawstwu polskiemu.

Odwołanie od decyzji złożyła Spółka (...) zarzucając naruszenie art.13 ust.1a rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego poprzez jego nie zastosowanie w niniejszej sprawie, gdy organ rentowy zaniechał dokonania niezbędnych ustaleń faktycznych pozwalających na przyjęcie, że zainteresowany podlega polskiemu ustawodawstwu. Wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w części, w jakiej obejmuje sporny okres po dniu 1.05.2010r. oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powołała się na przepisy rozporządzenia nr 883/2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, które weszło w życie z dniem 01.05.2010r., a które to odmiennie niż dotąd reguluje kwestę podlegania ubezpieczeniom społecznym osób wykonujących pracę na terytorium państw członkowskich, a to w sposób określony w art.13 ust.1a rozporządzenie j.w. Istotne znaczenie dla ustalenia właściwego ustawodawstwa ma stwierdzenie czy pracownik wykonuje znaczną część pracy w państwie członkowskim na terenie którego zamieszkuje, a takich ustaleń organ rentowy nie poczynił.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Zainteresowany H. K. jest pracownikiem Spółki (...) od dnia 04.10.2006r.

W spornym okresie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu. W ramach zawartej umowy z odwołującą świadczył pracę na terenie Republiki Czeskiej w kopalni w K. na stanowisku robotnika górniczego pod ziemią. Objęty był ubezpieczeniami społecznymi w czeskiej instytucji ubezpieczeniowej.

Równocześnie zainteresowany w okresie spornym, wskazanym w zaskarżonej decyzji, wykonywał pracę na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu w firmie (...) z/s w Ż. w okresach od 03.12.2003r. do 04.11.2005r., od 01.08.2006r. do 31.12.2006r., od 01.07.2010r. do 28.05.2012r., w firmie (...) z/s w R. od 05.11.2005r. do 31.07.2006r., od 01.01.2010r. do 30.06.2010r., od 01.06.2012r. do 31.03.2014r., od 07.04.2014r. do 31.01.2015r., w firmie (...). K od 27.01.2007 do 31.12.2009r. oraz świadczył pracę na podstawie umowy zlecenia na rzecz firmy (...) S.A. od 17.05.2010r. do 31.12.2011r.

Pracę na podstawie powyższych umów wykonywał po powrocie z pracy po godzinie 15.00 codziennie przez 3-5 godzin. Z tego tytułu uzyskiwał wynagrodzenie wysokości około 600-800 złotych miesięcznie.

Na wniosek ubezpieczonego wyrażono zgodę na zastosowanie porozumienia wyjątkowego wynikającego z art. 17 Rozporządzenia 1408/71 oraz art.16 Rozporządzenia 883/2004, w celu zastosowania podwójnego ustawodawstwa za sporny okres.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz zeznania zainteresowanego złożone na rozprawie w dniu 30.05.2016r. minuty od 00:03:26 do 00:11:18.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny, spójny i logiczny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie Spółki (...) nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek

i członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. UE L 149 z 05.07.1971r. z późn. zm.) pracownik zatrudniony równocześnie w kilku państwach członkowskich podlegał ustawodawstwu państwa, w którym zamieszkiwał, jeżeli wykonywał jakąkolwiek część swojej działalności na tym terytorium.

Z dniem 01.05.2010r. nastąpiła zmiana w ustawodawstwie dotycząca powyższych kwestii z związku z wejściem w życie rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Jak stanowi art.13 ust.1a powołanego rozporządzenia osoba, która wykonuje pracę najemną w dwóch lub więcej państwach członkowskich, podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym państwie członkowskim.

Jednocześnie art.12 ust.8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/09 z dnia 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.2009.284.1) konkretyzuje, że do celów stosowania art.13 ust.1a rozporządzenia j.w. „znaczna część pracy najemnej lub działalności na własny rachunek” wykonywana w państwie członkowskim oznacza znaczną pod względem ilościowym część pracy najemnej w tym państwie członkowskim, przy czym nie musi to być koniecznie największa część tej pracy.

Przyjmuje się, że w celu określenia, czy znaczna część pracy jest wykonywana w danym państwie członkowskim, należy uwzględnić czas pracy lub wynagrodzenie. W ramach ogólnej oceny spełnienie powyższych kryteriów w proporcji większej niż 25% wskazuje, że znaczna część pracy jest wykonywana w danym państwie członkowskim.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowody, w szczególności dotyczący wymiaru czasu pracy oraz wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez zainteresowanego w spornym okresie, nie ulega wątpliwości, iż praca świadczona na terytorium Polski w ramach zawartych umów o pracę stanowiła znaczną część jego pracy, w rozumieniu przepisów powołanego powyżej rozporządzenia.

Nie ulega zatem wątpliwości, że ubezpieczony podlega ubezpieczeniu społecznemu w Polsce.

Mając powyższe na uwadze Sąd mocy art. 477¹⁴§ 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sędzia